

Podporujte důstojnost a čest matky Indie

→ *Promluva Satja Sái Báby z 22. října 2004* ←

*Pán Kailásu se zjevil před vaším zrakem ve své božské podobě
se srpkem měsíce, zdobícím mu hlavu,
chladiivými vodami Gangy, stékajícími po zcuchaných kadeřích,
zářícím okem ve středu čela a nachovým hrdlem, lesklým jako borůvka.
Zdobí se náramky z hadů a hadím pásem, celé Jeho tělo voní po vibhúti,
čelo mu zdobí kumkumové znaménko, rudé rty svítí betelovou šťávou,
zlaté náušnice, osázené diamanty, se mu pohupují v uších
a celé Jeho snědé tělo sálá božskou září.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Každý den jste poslouchali různé řečníky, jak hovoří o principu Íšvary (božství). Mnozí lidé si představují, že Íšvara má tělo se zcuchanými vlasy a hady, kteří ho krásí jako ozdoby. To ale není pravá Íšvarova podoba. Oddaní mu vzhledem ke své představitosti přisuzují podobu s různými druhy ozdob, ačkoli prostupuje vším.

U Bhárafanů (Indů) se vyskytuje určitá povahová slabost snižovat uctívané podoby boží na úroveň žebráků. Žádní žebráci vpravdě řečeno nejsou a v této svaté zemi žádný žebrák být nemůže. Považovat někoho za nižšího, než jste vy sami, a představovat si, že od vás očekává peníze, je známkou slabosti. Kvůli takovým přízemním postojům považují lidé z jiných zemí Indie za chudou zemi a myslí si, že je plná žebráků. To je zcela chybná představa. Bhárat nikdy chudou zemí nebyl.

Lidi nelze považovat za žebráky jen proto, že jsou ekonomicky zaostalí. Na tomto světě nejsou žebráci. Jestliže někdo hledá finanční pomoc nebo žádá jídlo, je pokládán za žebráka. Ve skutečnosti jsme my zodpovědní za to, že z někoho děláme žebráka. Považujeme je za podřadnější, než jsme my a špatně s nimi zacházíme.

Bhárat je zemí nadbytku a rozkvětu. Musíte si uvědomit, že v této zemi nejsou žebráci a podle toho se chovat. Někteří lidé snižují na úroveň žebráka i Boha. Jsou-li jejich přání splněna, Boha velebí. Modlí se: „Ó Bože, když naplníš má přání, dám ti peníze nebo nějaké věci.“ Bůh není chudý, a proto nemohou být chudí ani lidé, které stvořil. Je to člověk, kdo dělá ze svých bližních žebráky a špatně se k nim chová.

Takovýchto chybných a nízkých praktik by se měl člověk vzdát. Někteří lidé si myslí, že Pán Vénkatéšvara potřebuje peníze. Myslí si, že udělá jejich práci a za peníze naplní jejich přání. Tak ho snižují na úroveň žebráka. To je vážná chyba. Bůh není žebrák. Měli by jste ho pokládat za svého otce a svoji matku. Pěstujte lásku k Bohu a ke svým bližním.

Nikdy nikoho nepovažujte za žebráka a nezacházejte s ním špatně. Poskytujte pomoc těm, kteří jsou v nouzi. Rozvíjejte lásku k Bohu a strach z hříchu. Jen proto, že za vámi někdo přijde, abyste mu pomohli, nepokládejte ho za slabého a méněcenného. Neponižujte ho. Vaše vnitřní božství se před vámi zjeví, když rozvinete lásku a úctu ke všem. Jednejte se všemi jako se svými bratry a sestrami. Nikdy nikoho nepokládejte za žebráka.

Je velkou chybou si myslet, že vy jste dárce a někdo jiný je obdarovaný. Jsou podnikatelé, kteří se pokoušejí odvést práci tak, že podplácejí ty, kteří mají moc. Nabízení nebo přijetí úplatku je velký hřích. Žádost o úplatek je totéž, jako žebrání o almužnu. K tak nízkému chování bychom neměli dávat příležitost.

Bhárat byl od dávných dob nositelem morálních a etických hodnot a dával ideál ostatnímu světu. Tyto hodnoty jsou dnes naneštěstí zapomenuty. Nasyťte hladové láskou, ale neshlížejte na ně jako na žebráky. Žebrání by se v této zemi nemělo pěstovat ani podporovat. Někteří lidé mohou za vámi přijít a žádat o jídlo. Neznamená to, že jsou žebráky. Nebudete jim nadřazení jen proto, že jim dáte jídlo. Láskyplně s nimi promluvte a ukojte jejich hlad. Nikdy je ale netupte. Bháraťané znevažují svou zemi, když ze svých bližních dělají žebráky.

Bhárat není chudá země. Jak jinak vysvětlíme invazi tolika cizích vládců v minulosti? Do této země vtrhlo mnoho cizích králů a drancovalo její bohatství. Otázka bohatství nebo chudoby povstává srovnáním s ostatními. Jestliže na váš práh přijde někdo se slovy: *bhavati bhíkšam déhi* (matko, dej almužnu), nepovažujte ho za žebráka. Považujte ho za jinou lidskou bytost a mějte s ní soucítění. To, že za vámi přišel a žádá jídlo, neznamená, že je nižší než vy. On není chudák a vy milionář jen proto, že nemá peníze, aby se najedl. Chcete-li pozvednout pověst své země, mějte v úctě svého bližního.

Ze všeho nejdříve rozvíjejte lásku ke své mateřské zemi. Buďte hrdí, že jste Bháratány. Uvědomte si, že jste se narodili ve svaté zemi, která je rodištěm mnoha ušlechtilých duší. Včera jste slyšeli ženy, které velebily Bhárat jako zemi véd, upanišad a Bhagavadgíty. Měli byste mít stále na mysli slávu a velikost Bháratu a podle toho se chovat. Jen tehdy se můžete nazývat Bháratány. Vaše činy by se měly shodovat se slovy. Pouhé vychvalování slávy Bháratu a současně nízké jednání je nicotné.

*Snášelnivost je v této svaté zemi skutečnou hodnotou.
Nejsladší pocit v této zemi je cit k vlastní matce.*

(báseň v telugu)

Považujte Bhárat za svoji matku. Rozvíjejte k ní lásku a úctu a pozvedejte její důstojnost a čest. Jak můžete sami sebe považovat za bohaté, myslíte-li si, že vaše matka je chudá? Bhárat dával od dávných časů všem bohatství poznání prostřednictvím svatých písem a eposů. Jak se dá taková země považovat za chudou? Vaše fyzická matka může být chudá, ale ne vaše rodná země. Tato svatá země dosáhla nejvyšší pověsti mezi všemi národy. Takové významné zemi byste neměli prokazovat neúctu tím, že ji považujete za chudou a nízkou.

Morálku a bezúhonnost, kterou v Bháratu nalézáme, nelze najít v žádné jiné zemi. Bhárat je jako pokladnice plná zlata. Jestliže jste se narodili v takové zemi, je zapotřebí hledat zlato a stříbro? Lidé se ale k této zlaté zemi chovají neuctivě a nevěšmavě. Vzdělaní by si měli slíbit, že oživí dávnou slávu Bháratu. Je smutné, že ani oni si velikost Bháratu neuvědomují.

Když dnes nacházíme na ulicích žebráky, je to proto, že je podporujeme penězi. Žebrákům nikdy nedávejte peníze. Potřebují-li jídlo či oděv, můžete jim je dát. Nepodporujte je ale v žebrání. Bhárat dosáhl mezi všemi národy velké pověsti a slávy. Zemi však přinášejí svým korupčním jednáním špatnou pověst lidé, kteří mají postavení a moc. Nikdo by neměl holdovat špatnému návyku dávání či přijímání úplatků. I vláda by v tomto ohledu měla být obezřetná. Měla by nalézt prostředky a způsoby, jak zastavit úplatkářství a žebrání. Žebrákům se nemají dávat peníze. Je třeba jim dát příležitost, být samostatní. Poskytněte veškerou pomoc a ochotu těm méně šťastným a pomozte jim, aby se pozvedli. Na tomto světě není možné, aby si všichni byli rovni. Je třeba, aby tu byla nerovnost.

Lidé dnes vzhledem ke svému sobectví a sebezájmu stáhli na úroveň žebráka i Boha. Když jdete do chrámu, kněz vám přinese tácek a očekává několik mincí

jako *dakšinu*. Lidé obětinu na tácek položí a dostanou od kněze *prasádam*. Tento obyčej žádat o obětinu má také co dělat s žádostí o almužnu. Neuchyľujme se k takovému žebrání. Budme bohatí v myšlenkách, slovech a činech. Nedostatkem peněz můžete umřít, ale nikdy o ně nežebrejte. Vzdělaní by měli učit ty, kteří tráví čas žebráním na ulicích. Když potkáte žebráka, měli byste mu říct: „Můj milý, ty jsi synem matky Bhárat. Tvoje matka není chudá, je ve všech ohledech bohatá. Od dávných časů pečovala o všechny národy. Není správné, aby ses jako její syn zabýval žebrotou.“

Nenoste v kapse mince pro žebráky. Když dáte pár mincí žebrákům, můžete cítit určité uspokojení, ale tím přinášíte neúctu své rodné zemi. Význam a čest rodné země byste měli pozvedat. Měli byste se stát ideálními a hodnotnými syny Bháratu. Budte si jistí, že jste se narodili proto, abyste pozvedli důstojnost své rodné země. Jaký by jinak mělo smysl, že jste se narodili jako její synové?

Slyšeli jste naše studenty zpívat Rámakathu, obsahující příběh, kde Lava a Kuša našli svoji matku Sítu ve smutném rozpoložení a pokoušeli se ji utěšit. Prosili jí: „Matko, co je příčinou tvého trápení? Jaký má náš život smysl, když ti nemůžeme setřít slzy? Nepodceňuj nás jen proto, že jsme děti. My jsme ve skutečnosti mocnější než Pán Ráma. Proto neplač, ó matko. Budeš-li plakat, celá země bude zničena. Není naší povinností snímat z tebe trápení a žal, jelikož jsme tví synové? Jsme připraveni vyhovět tvým přáním a přinést ti štěstí i za cenu svých životů.“

Dnes naneštěstí nenacházíme takové ideální syny, jako byli Lava a Kuša. Lidé jsou slabomyslní. Neznají obětavost. Ani takzvaní mocní a bohatí lidé se nevzdávají nízkého myšlení. Jsou to oni, kdo dělá ze svých bližních žebráky. Člověk by nikdy neměl říkat „ne“, když má pomoci druhým.

Jednou přišel za *guruem* boháč a požádal ho, aby mu dal moudrost. Kapsy měl plné svazků bankovek. Zatímco tam seděl, učitel poslal jednoho ze svých žáků do obchodníka krámku pro pětirupiovou bankovku. Po nějaké době se žák vrátil se zprávou, že obchod je zavřený. *Guru* ho poslal do jiného obchodu a opět se žák vrátil s prázdnými rukama. Tak to nějakou dobu pokračovalo. Boháč, který byl svědkem celé události však ze své kapsy pětirupiovou bankovku nenabídl. Pak ho *guru* vyplísnil: „Tvé kapsy jsou plné bankovek, přesto jsi neměl zájem rozloučit se s pětirupiovou bankovkou, když jsem ji velmi potřeboval. Jak chceš dosáhnout moudrosti, aniž bys rozvíjel obětavost?“ Obchodník vytáhl okamžitě bankovku a podával ji učiteli. Ten ji nepřijal, řekl, že člověk by měl dělat dobročinnost z lásky a ne z donucení.

Když na váš práh přijde někdo s prosbou o potravu, měli byste ho pozvat srdečně na verandu, dát mu bohaté jídlo a nasytit ho. Na všem, co je na tomto světě dostupné, má každý svůj rovný díl. Lidé dnes postrádají obětavost. Jsou experty v přednáškách na téma obětavosti, ale nejsou připraveni se podělit ani o halěr ze své kapsy, když mají uplatnit to, co kážou. Jaký má smysl kázat, když to neumíte převést do praxe?

Manasjékam vačasjékam karmanjékam mahátmanám (ti, jejichž myšlenky, slova a činy jsou v dokonalém souladu, jsou ušlechtilí). Nepotřebujete si půjčovat peníze, abyste mohli sloužit druhým. Dělte se s bližními o to, co máte. Tak můžete povznést čest a důstojnost Bháráňanů. Pověst země dnes utrpěla díky lidem, kteří se pokořili na úroveň žebráků. Počet žebráků roste díky vzdělaným lidem. Jaký má smysl vzdělání? Je tu proto, aby vytvářelo žebráky? Nejsem zastáncem takového vzdělání.

*Někdo může nabýt vysokých akademických titulů a dosáhnout důležitého postavení,
jiný může shromáždit bohatství, dělat dobročinné skutky a získat jméno a slávu,
další může mít fyzickou sílu a těšit se dlouhému a zdravému životu,
někdo může být velkým učencem, který studuje a přednáší vědy,
ale žádný se nemůže rovnat pravému Pánovu oddanému.*

(báseň v telugu)

Lidé postrádají sílu a jsou přízemní, protože postrádají oddanost k Bohu. Nemají lásku ke své rodné zemi. Následkem toho přinášejí zemi špatnou pověst. Pravými a váženými syny Bháratu se budete nazývat jen tehdy, až budete podporovat důstojnost a čest matky Indie (*Bhárat mātá*). Můžete být velkým učencem, ale vaše učenost nemá hodnotu, pokud ji nepoužijete k ochraně cti této země.

Jestliže si projdete životopisy slavných lidí, jako byl Rámakršna Paramahansa, Vivékánanda a Rabíndranáth Thákur, zjistíte, že ti všichni nabádali lidi, aby se vzdali přízemnosti. Měli byste s hrdostí říkat: „Jsem synem Bháratu.“ Chlapec, který hovořil před chvílí, se o tom zmínil. Chcete-li se nazývat pravými syny Bháratu, měli byste vést obětavý život. Přijde-li na to, měli byste být připraveni se vzdát i svého jídla, abyste nasýtli hladového.

Obětavost, kterou představoval Bharata v Rámájaně je nesrovnatelná. Když odešel Ráma do pralesa, Bharata měl být korunován na krále. On ale šel do pralesa také, aby zapřísahal Rámu, aby se vrátil zpět do Ajódhji a usedl na trůn. Lakšmana, který byl v lese s Rámou, pozoroval z dálky Bharatův příchod

s družinou. Rozzlobil se v mylné představě, že Bharata přichází, aby s Rámou bojoval. Dopáleně řekl: „Matka Kaikéjí nás poslala do pralesa. Její syn nás nyní nenechá žít v klidu ani v pralese. Proto sem přichází se svou armádou. Dovolíš-li mi, dám mu patřičnou lekci.“ Na Lakšmanův výbuch Ráma odpověděl: „Lakšmano, myslím si, že jsi zatoužil po trůnu Ajódhji. Bude lepší, když půjdeš do Ajódhji a budeš vládnout království. Zůstanu s Bharatou v lese. Bharata je obětavý a charakterní. Jeho obětavost je jedinečná. Nepochopil jsi jeho ušlechtilý záměr.“

Bharata k nim dorazil a padl Rámovi k nohám. „Můj milý, jak se mají rodiče?“ zněla první Rámova otázka. Neptal se na svoji matku Kausalju, ale na Kaikéjí. Když Bharata uslyšel její jméno, rozzlobil se: „Kvůli té špatné ženě musíte žít v pralese. Jen zmínka o ní mě plní znechucením. Nepřipomínej mi její jméno, prosím.“ Ráma mu položil ruce na ramena a uklidňoval ho: „Bharato, matka Kaikéjí je ušlechtilá žena. Díky ní je mé jméno oslavováno a šíří se v šir i v dál. Nevycházej z vnějšího chování a nemluv o ní špatně. Její srdce je plné ušlechtilých záměrů.“

Poté, co promluvil k Bharatovi, šel Ráma přímo za matkou Kaikéjí, padl jí k nohám a řekl: „Matko, s tvým požehnáním se mi zde daří dobře. Nemusíš mít o mě starost. Nechť je Bharata korunován na krále Ajódhji. Uč ho zásady vládnutí. Až se dovrší čtrnáct let, vrátím se do Ajódhji a zase se uvidíme. Mou povinností je dodržet slib, který dal můj otec. Nestačí, když někdo poslouchá příkazu svých rodičů. Měl by se přísně držet pravidel a zásad, které dává vláda a usilovat o blahobyt a štěstí bližních. Jen tehdy se může nazývat ideálním občanem.“

Svůj život bychom měli vést v souladu s Rámovým vzorem stejně, jako obyvatelé Rámova království. Rámova slova zanechala v Lakšmanově mysli nesmazatelný dojem. Padl Rámovi k nohám a litoval svého vzplanutí: „Bratře, když jsem viděl Bharatu a jeho armádu z dálky, vzkypěl jsem hněvem. Nyní je moje mysl klidná, neboť zná pravdu a naslouchá tvým uklidňujícím slovům.“ Ráma mu poradil, aby se nenechával svést vnějším vývojem, ale obracel se do nitra a usiloval o prožívání blaženosti.

Když začal Bharata prosit Rámu o návrat do Ajódhji, ten si ho něžně přitáhl blíž: „Bharato, tvé záměry jsou bez pochyby ušlechtilé, ale měl bys mít na mysli příkaz svého otce. Drž se matčiny rady. Jen tak mě můžeš potěšit. Sdílej lásku nejen se svými přáteli a příbuznými, ale i se všemi lidmi. Pamatuj, že jen *tjága* (oběť) ti může dát pravou radost (*bhóga*).“ Když mudrc Vasištha uslyšel slova Pána Rámy, plakal radostí: „Rámo, jsi nucen žít v pralese nikoli ze své chyby. Zapomněl jsi však na bezpráví, kterého se ti dostalo. Vidiš ve druhých

jen dobro. Všichni jsme opravdu dojeti tvou ušlechtilostí. Přesto tě žádáme, abys v Ajódhji nastolil *Ráma rádžju* (Rámovo království) a dával všem radost.“ Ráma s úsměvem odpověděl: „Nyní je *Bharata rádžja*, nikoli *Ráma rádžja*. Proto se bude nazývat *Bhárataaděšou* (Bharatovou zemí).“

Díky takovým šlechetným obětavým mužům se Bhárat rozvíjel a dosáhl významného postavení. V důstojnosti, cti a pověsti se nemůže Bháratu rovnat žádná jiná země. Lidé dávného Bháratu vedli obětavý život pro jeho blaho. Není větší oběti, než sebeobětování pro svůj národ. Velikost nespočívá v dobročinnosti utrácením miliónů rupií. Vaše myšlenky, slova a činy by měly být nasyceny láskou. Měli byste se snažit ulevit v utrpení svým bližním.

Milujte všechny, jako milujete sami sebe. To je vaší *dharmou*. *Dharma* není jen v charitativních činech. Měli byste naplnit svá srdce dobrými pocity a vzdát se sobectví a lakoty. Mějte stále na mysli blahobyt společnosti. Nepovažujte své bližní za „ostatní“. Dělte se o lásku se všemi. Žijte v přátelství a rozvíjejte jednotu. Jen láskou můžete získat srdce druhých a proměnit je. Proto je rozvíjení lásky a dělení se o ni s ostatními aktuální potřebou. Rozvíjejte lásku k Bohu a soucítění k těm, kteří jsou méně šťastní, než jste vy. To je základem vzdělání.

Služte rodičům a čiňte je šťastnými. Jaký má smysl se dělit o lásku s ostatními, když vás nezajímá trápení vaší matky u vás doma? Vaší prvotní povinností je milovat rodiče a sloužit jim. Pak můžete sdílet lásku s druhými. Tak učil Pán Ráma Bharatu: „Bharato, není třeba plnit pokladnici penězi. Dobré pověsti nabudeš a srdce svých poddaných získáš jen tehdy, když budeš užívat peníze ve prospěch lidí.“ Lakšmana a Šatrughna byli syny Sumitry. Lakšmana následoval Rámu, zatímco Šatrughna byl vždy s Bharatou. Sloužili svým starším bratrům s největší láskou a oddaností. V dobách obtíží stáli po boku svých starších bratrů, dávali jim dobré rady a všestranně je podporovali. Proto se Sumitře narodili. To vše byla součást mistrovského božího plánu.

Ráma nabádal Bharatu, aby se vzdal zášti vůči své matce a miloval ji z celého srdce. Vysvětlil mu, že to vše se mělo stát a že by ji neměl vinit. Jelikož Ráma nepovolil a byl rozhodnut se do Ajódhji nevrátit, Bharata ho poprosil, aby mu dal alespoň své sandály (*páduká*), aby mohly být na trůně jako jeho zástupci. Sumitřino jméno nemá v Rámájaně tak výjimečné postavení, jaké by si zasloužilo. Ona byla vzorem ctností a jelikož byla věrná svému jménu, byla všem dobrou přítelkyní. Oběť, kterou Sumitřa učinila, byla ve srovnání větší než oběť Kausaljina. Některé Sumitřiny ctnosti neměla ani Kausaljá či Kaikéjí.

Než Ráma odešel do pralesa, požádal Kausalju o požehnání. Pak odešel do Sumitřiných komnat. Poklonil se před ní: „Matko, jsem velmi šťastný, že mohu vyhovět otcovu příkazu a jít do lesa, ale jsem smutný, že opouštím tebe. Prosím, abys mě zaplavila láskou a požehnáním. Nic jiného nežádám.“ S těmito slovy se jí několikrát poklonil, pak se rozloučil a odebral se do pralesa.

Sumitřa byla mezi třemi královnami tou nejušlechtilejší. Její urozené vlastnosti chválili dokonce i mudrci Vasištha a Višvámitra. Měli bychom přijímat velikost druhých a neoddávat se oslavování sebe sama. Abychom mohli velebit velikost ostatních, potřebujeme být občas skromnější a držet se v pozadí.

Studenti!

Nikdy nesnižujte druhé. Rozvíjejte velkorysost a ke každému se chovejte s úctou. Všechny považujte za své vlastní bratry. Když za vámi přijde hladový člověk, uvítejte ho s otevřenou náručí a dejte mu hodnotné jídlo. Nikdy nikoho nepovažujte za žebráka nebo chudáka. Ten, kdo se narodil v této svaté zemi, nemůže být žebrákem nebo chudákem. Všichni jsou bohatí. Když někoho považujete za žebráka, je to jen chyba vašich pocitů, která se odráží směrem ven.

Když Pán Ráma zvedl Šivův luk, Sítina radost neznala mezí. Její modlitby byly vyslyšeny. Ráma jako vtělení lásky a správného jednání měl sílu zvednout ne jen jeden luk Pána Šivy, ale deset takových. Všichni čtyři bratři – Ráma, Lakšmana, Bharata a Šatrughna – i jejich manželky, byli vzájemně v dokonalé jednotě a harmonii. Byli jako různé dílky jednoho pomeranče.

Jednoho dne loupala Sumitřa pomeranč. Jak brala jednotlivé dílky, říkala si: „Toto je Ráma, zde je Lakšmana. . .“ Každou část plodu přirovnávala ke čtyřem bratrům a jejich ženám. Byla velmi šťastná, že má takové snachy – Sítu, Urmilu, Mandaví a Šrutakírti. Snachy svým tchýním sloužily s největší láskou a péčí. Čtyři bratři a jejich ženy měli vždy společné myšlení. Proto se sláva Rámájany roznesla široko daleko.

Když jste se narodili ve svaté bháratské zemi, měli byste žít jako praví Bháráťané. Vaše srdce by mělo být naplněno sladkostí. Nevyhýbejte se těm, kteří potřebují vaši pomoc, naopak, měli byste vždy čekat na příležitost ke službě. Jen obětavost (*tjága bháva*) vám může dát skutečné štěstí (*bhóga*). Dnes slavíme svátek Vidžajadašamí. Během devíti dnů Navarátri vykonávají lidé rozmanité obřady. Měli bychom doufat a modlit se, aby každý den našeho života byl stejně posvěcený, jako těchto devět dnů.

*Nechť všichni postupujeme pospolu,
nechť všichni rosteme pospolu,
nechť jsme všichni v jednotě a sdílíme poznání,
nechť žijeme všichni spolu v přátelství a bez nesouladu.*

(báseň v telugu)

Žijte v jednotě, řádně používejte svoji inteligenci a svým rodičům dělejte radost. Když budete takto žít, bude každý den zábavou a oslavou. Celý svět se bude radovat. Přeji si, abyste uplatnili všechno, co jste se během těchto devíti dnů naučili. Buďte vždy veselí. Nikdy se netvařte, jako byste byli ve velké nouzi. Jsem rád, že naši chlapci nemají nikdy protažený obličej, jsou vždy šťastní. Od této chvíle zapomeňte na všechny rozdíly a se všemi se dělte o lásku. Služte všem.

Bhagaván uzavřel svou promluvu bhadžanem „Ráma, Ráma, Ráma, Sítá“.

U příležitosti svátku Vidžajadašamí, v Prašánti Nilajam dne 22. října 2004